

Fővárosi Ítéltábla
6.Pf.20.248/2010/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Horváth Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Kollár Pál ügyvéd által képviselt alperes ellen, kezesi kötelezettség megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. szeptember 22. napján meghozott, 62.P.21.803/2009/11. számú ítélete ellen, az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy térítsen meg az államnak felhívásra 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2008. január 4., március 17. és augusztus 1. napján dologbérleti szerződéseket kötött az ... Kft-vel zsalueszközök és tartozékai bérbeadására. A szerződés alapján a bérlő köteles volt bérleti díjat fizetni, a bérelt eszközöket a felperes telephelyéről el- és oda visszaszállítani, az azokban keletkezett hiányt és károkat a felperes eladási árlistája alapján megtéríteni. Az alperes a bérleti szerződésekből fakadó kötelezettségeikért készfizető kezességet vállalt a szerződésekkel azonos napon megkötött kezesi szerződések alapján.

A felperes keresetében 17.911.548 Ft, ennek kamatai és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy az alperes a készfizető kezesi szerződés alapján köteles megtéríteni az ... Kft.-vel kötött bérleti szerződések alapján a felperest megillető követelést.

Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen azért kérte a kereset elutasítását, mert a kezesi megállapodást a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján érvénytelennek tekintette. Másodlagosan vitatta, hogy a vele szemben érvényesített követelés teljes egészében a kezesi szerződéssel biztosított bérleti jogviszonyból származik. Az elutasítás indokaként hivatkozott arra is, hogy a pert megelőzően a felperes nem szólította fel teljesítésre, továbbá az adós nem ismerte el kifejezetten a felperessel szembeni tartozását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 17.911.548 Ft és kamatai megfizetésére kötelezte az alperest, míg ezt meghaladóan, a perköltségigény tekintetében elutasította a keresetet. A Ptk. 209/A. § (2) bekezdésére alapított semmisség tekintetében úgy foglalt állást, hogy az alperes nem minősül a Ptk. 685. § d) pontja szerinti fogyasztónak, mivel a szerződéskötéskor a felperessel szerződő kft. tagja és ügyvezetője volt, személy szerint maga is építéssel, kivitelezéssel foglalkozik. Mivel a Ptk. vonatkozó szabályozásának az a célja, hogy a speciális gazdasági, szakmai ismeretekkel nem rendelkező személyeket védje, és az alperes nem minősül ilyennek, a szerződés érvénytelenségére alaptalanul hivatkozott. A kezesi szerződés második pontja alapján, mely szerint a kezesség a zsalubérleti szerződésből keletkezett és az összes jövőben keletkező fizetési kötelezettségre kiterjed, azt a következtetést vont le, hogy az alperes helytállási kötelezettsége a bérleti díjon felül kiterjed a bérleti szerződésből eredő további követelésekre is. Mivel a felperes keresettel érvényesített igénye a bérleti szerződésen alapul, az alperes helytállási kötelezettsége ezek tekintetében is fennáll a Ptk. 272. § (1) bekezdése, valamint 274. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Az adós kifejezett elismerő nyilatkozatának hiányára alapított védekezéssel kapcsolatban az elsőfokú bíróság arra mutatott rá, hogy az alperes a Ptk. 273. § (1) bekezdése alapján mindazokat a kifogásokat érvényesíthette, amelyek a kötelezettet megillették a jogosulttal szemben. Azonban az alperes sem a követelés létrejöttét, sem annak összegét nem tette vitássá. Mivel a felperes a perindítást megelőzően nem szólította fel az alperest a teljesítésre, a Ptk. 273. § (2) bekezdése alapján elutasította a perköltség iránti igényt.

Az ítélet megváltoztatása, a kereset elutasítása, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Annak megállapítása miatt támadta az elsőfokú bíróság döntését, hogy a kezesi szerződést nem fogyasztói minőségében kötötte meg. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 273. § (2) bekezdésének téves alkalmazásával olyan követelés megtérítésére is kötelezte, amely nem a kezességgel biztosított szerződésen, hanem külön megállapodáson alapult. Sérelmesnek találta azt is, hogy anélkül került sor a marasztalására, hogy a kötelezett tartozásának mértéke bizonyításra került volna, ugyanis a kft. a tartozását kifejezetten nem ismerte el a felperessel szemben.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az első fokú ítéletnek a perköltségre irányuló keresetet elutasító rendelkezése.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetése is túlnyomó többségben megalapozott.

Nem értett azonban egyet a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, miszerint a kezesi szerződést az alperes nem fogyasztói minőségében kötötte, és ezért alaptalan a Ptk. 209/A. § (2) bekezdésére alapított védekezése.

A Ptk. 585. § e) pontja értelmében fogyasztói szerződés az a szerződés, amely fogyasztó és olyan személy között jön létre, aki (amely) a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében köti. A d) pont szerint fogyasztó a gazdasági, vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célból szerződést kötő személy.

Helyesen hivatkozott arra az alperes a fellebbezésében, hogy önmagában az a körülmény, miszerint az alperes több építőipari vállalkozás tagjaként és ügyvezetőjeként rendelkezik építőipari gyakorlattal és szakismeretekkel, önmagában nem alkalmas annak megállapítására, miszerint a kezesi szerződést nem fogyasztói minőségében kötötte meg. E minőség tekintetében ugyanis nem a szerződést kötő személy ismereteinek, végzettségének, szakmai gyakorlatának, vagy foglalkozásának van ügydöntő jelentősége, hanem annak, hogy a kérdéses szerződést gazdasági, illetve szakmai tevékenysége körében vagy azon kívül kötötte. Emellett a készfizető kezesi szerződés tekintetében, amelyben az alperes egy másik (jogi)személy pénztartozásáért vállalt helytállási kötelezettséget, az alapul fekvő jogviszony jellemző szolgáltatásának természete és különösen a bérelt eszközök felhasználási köre és a kezes ezekkel kapcsolatos szakismeretének megléte, vagy hiánya, teljességgel közömbös.

Az alperes nem vitásan természetes személyként vállalt a gazdálkodó szervezet tartozásaiért helytállási kötelezettséget, ami az ő gazdasági vagy szakmai tevékenységi körébe nem tartozik bele. Mindezekből következően fogyasztóként kötötte meg a kezesi szerződéseket, ezáltal azok fogyasztói szerződésnek minősülnek, és irányadók rájuk a Ptk. 209. és 209/A. §-ának rendelkezései.

A Ptk. 209/A. § (2) bekezdése értelmében a fogyasztói szerződésben előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A felperes azonban nem jelölt meg a kezesi szerződésben olyan szerződési kikötést, amelyet tisztességtelennak tekint, magát a kezesi szerződés megkötését, a dologbérleti szerződésnek a kezesi szerződés megkötéséhez kötését minősítette semmisnek. Az alperes által hivatkozott rendelkezés alapján azonban nem a kezesi szerződés érvénytelensége, hanem annak valamely egyedileg meg nem tárgyalt, előre meghatározott kikötésének érvénytelensége vizsgálható.

Emellett érvénytelenségi kifogása az esetben sem lenne alapos, ha az alperesi hivatkozás tartalmából lehetne is arra következtetni, hogy a kezesi szerződés 3. pontját tekinti érvénytelennek, mely szerint „a Bérbeadó kijelenti, hogy az 1. pontban meghatározott bérleti szerződést kizárólag a 2. pontban megfogalmazott készfizető kezesség miatt kötötte meg”. Egyrészt ez nem a szerződés valamely általános szerződési feltétele, még akkor sem, ha valamennyi, alperessel megkötött szerződés egyezően tartalmazza, hanem a felperesnek a bérleti szerződés megkötésére irányuló ügyleti akaratának indoka. Másrészt pedig az alperes nem jelölt meg olyan okot, és a rendelkezésre álló peradatok alapján a Fővárosi Ítéltábla sem talált olyat, amely alapján megállapítható lenne, hogy a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a felperes hátrányára változtatná meg e kikötés a felek szerződésből eredő jogainak és kötelezettségeinek egyensúlyát.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte a kezesi szerződés érvénytelenségének megállapítását.

Alaptalanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra is, hogy kezesi kötelezettsége annak következtében terheesebbé vált, hogy az alperes külön megállapodáson alapuló és nem a bérleti jogviszonyból származó követelést is érvényesített vele szemben, mint amilyen annak elvállalásakor volt. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla nem kívánja az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását megismételni, hanem a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján utal arra. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel csupán annyit emel ki, hogy a bérelt eszközök visszaszállításával kapcsolatos követelés nem a felperes és a bérlő külön megállapodásán, hanem a bérleti szerződések 24. pontján alapul.

Ugyancsak helytálló az első fokú ítélet indokolása az alperest a Ptk. 273. § (1) bekezdése alapján megillető kifogásolási joggal összefüggésben, ezért a másodfokú bíróság ebben a tekintetben is utal az első fokú ítélet indokolására, a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezáltal pervesztes lett. Ezért a fellebbezési eljárásban felmerült kiadásait maga viseli, a felperest azonban a Ptk. 273. § (2) bekezdésére figyelemmel a fellebbezési eljárásban sem illeti perköltség.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Pp. 78. §-ára figyelemmel, a 6/1986. IM rendelet 13. § (4) bekezdése alapján rendelkezett.

, 2010. április 21.

Dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke Dr. Németh László s. k. előadó bíró Dr.
Szücs József s. k. bíró